

když si jej můžeme všichni zcela spolehlivě zjistiti bez dalšího pátrání z dokumentu, před jehož závažností nutno se skloniti: Dr. Pantůček byl autorem našeho republikánského zákona o Nejvyšším správním soudu« (zák. 3/1918 Sb., jenž ponechal v platnosti § 10 (4) a 13 (3) říjnového zákona 36/1876 ř. z.). Tohle to se anonymovi povedlo, ale není třeba před tím smekati. Každý odborník ví, že Pantůček je opravdu autorem zákona 3/1918 Sb. Ale o to zde neběží. Pozoruhodné je, že Pantůček po zkušenostech, které učinil jako I. president Nejvyššího správního soudu, dovedl si velice vážit gremiálů tohoto soudu, vyšlých z řad správních úředníků a ještě v leccěms jiném korigoval své dřívější názory. O tom jistě se zmíní Hácha při projednávání novely k zákonu o Nejv. správním soudu. Nechce-li anonym tak dlouho čekati, ať se obrátí hned na I. presidenta Háchu, který mu ochotně podá informace a potvrdí mé tvrzení.

Projednání novely také ukáže, jak se odpovědní a skutečných potřeb nejv. správního soudu dbalí činitelé dívají na otázky, jichž se dotkl anonym Št. a Joachim. Nikomu nenapadlo a nenapadne vylučovati soudce z řad gremiálů nejv. správního soudu. V našem malém státě nemáme beztoho veliký výběr a je vítán každý schopný uchazeč. Ale běží jen o otázku, má-li se zachovati dosavadní předpis, že aspoň polovina gremiálů musí býti vzata z řad právníků, majících způsobilost k úřadu soudcovskému a že v každém senátě musí aspoň polovina votantů býti stejně kvalifikována. — Nejsem navrhovatelem osnovy. Prof. Hoetzel.

Prohlášení. V letošním Právniku na str. 145, sešit 2. zmínil se prof. Hoetzel o mojí osobě v souvislosti s článkem značky Št. v Soudcovských listech. Byl jsem i soukromě dotazován, jsem-li autorem těchto článků, kryjícím se anonymitou. Aby bylo jasno, prohlašuji, že články pod značkou Št. v Soudcovských listech jsem nepsal a nemám ani tušení, kdo je jejich autorem.

Doc. dr. Miloslav Šťastný.

Stálé zastoupení německého právníckého sjezdu v Československu koná letos hlavní shromáždění ve Frývaldově 30. a 31. května. Bude referováno o reformě právnických studií s hlediska vysokoškolských učitelů (prof. dr. Neuner), praktiků (gen. tajemník dr. Rudolf Fernegg) a advokátů (advokát dr. Adolf Schreitter-Schwarzenfeld). Celá řada podniků dá účastníkům příležitost shlédnouti krásné okolí Frývaldova. Osmý sjezd německých právníků bude konán v Brně o svatodušních svátcích r. 1937. Německá právníká jednota v Opavě oslaví 29. května t. r. šedesátiletí trvání. (Informace o těchto podnicích podává Generální sekretariát německého právníckého sjezdu — Praha I., Poslanecká sněmovna.)

Třetí sjezd polských právníků koná se ve dnech 4.—8. listopadu t. r. v Katovicích a v Krakově. Na programu jsou tyto otázky: Sekce první (právo ústavní). 1. Sejm a senát v polské

ústavě z roku 1935. 2. Postavení vlády v moderním státním právu. Sekce druhá (právo s p r á v n í). 1. Směrnice správního práva podle polské ústavy v r. 1935. 2. Nutnost úpravy a kodifikace správního práva. Sekce třetí (právo t r e s t n í). 1. Zákonná a soudcovská výměra trestu. 2. Požadavky reformy trestního řízení. Sekce třetí (právo s o u k r o m é). 1. Ručení dědice za dluhy pozůstalosti. 2. Všeobecnost instituce pozemkových knih, jich úprava. 3. Kartely.

O sociální pojištění advokátů. Vláda předložila senátu N. S. vládní návrh zákona, kterým se mění a doplňují některá ustanovení o advokátech (č. tisku 143 senátu N. S.). Tento návrh přináší realizaci myšlenky obligatorního pojištění advokátů pro případ invalidity a stáří; článek II. návrhu doplňuje advokátní řád, uvedený zákonem ze dne 6. července 1868, č. 96 ř. z. a v § 27 připojuje novou písm. g), podle níž advokátní komoře přísluší usnášeti se o zaopatření advokátů a kandidátů advokacie v invaliditě a stáří, jakož i vdov a sirotek po advokátech a kandidátech advokacie a založiti za tím účelem za souhlasu ministra spravedlnosti invalidní a starobní zaopatření způsobem donucovacím, a to zřízením ústavu vlastního jedné nebo několika advokátním komorám anebo hromadným přistoupením ke zřízenému již ústavu pojišťovacímu, čímž však nebudou dotčeny povinnosti, vyplývající ze zákona ze dne 10. června 1925, č. 148 Sb. z. a n., o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří, a ze zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, ve znění jeho novel. Obdobně doplňuje se zákonný článek XXXIV. z roku 1874 o advokátskom poriadku, kde k § 21 připojuje se nově číslo 8, zcela obdobného obsahu.

Úhrada na toto pojištění má býti opatřena podle čl. IV. návrhu 5% dávkou z odměn, přiznávaných advokátům jako správčům konkursních podstat nebo vyrovnacím správčům. Tato dávka má býti skládána u soudu a advokátním komorám ukládá se povinnost, aby použily těchto částek ve prospěch příslušného zaopatřovacího útvaru advokátů i kandidátů advokacie. O vymáhání těchto příspěvků platí stejné předpisy, jako o vymáhání příspěvků členských.

Podle důvodové zprávy jde o opatření, které vzhledem k hmotnému dnešnímu postavení advokátů bylo třeba učiniti ihned, dříve ještě, než dojde k vydání nového advokátního řádu. Je toho tím více třeba, když zákon č. 148/1925 Sb. z. a n. o pojištění osob samostatně hospodařících pro případ invalidity a stáří nevešel dosud v účinnost a když pensijní pojistná povinnost vztahuje se na advokátní koncipienty teprve ode dne 1. ledna 1929, t. j. ode dne účinnosti zákona č. 26/1929 Sb. z. a n., poskytující tak teprve těmto osobám možnost, aby po jejím skončení event. dobrovolně pokračovali v pojištění a zajistili si tak i jako samostatní advokáti všecky výhody pensijního pojištění.

Dr. Jindřich.